

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ 100, офис 8 (срещу Митницата)

СТИПЕНДИАНТКАТА НА „АРСЕНАЛ“ ПРЕСЛАВА ЖЕЛЕВА: ЧУВСТВАМ СЕ СПОКОЙНА, ДОКАТО УЧА В ЧЕХИЯ

Преслава Желева, студентка от Университета в Пардубице, Чехия, е една от младите надежди на „Арсенал“, получила шанса да следва магистратура като стипендиант на фирмата. Университетът в малкия чешки град, на 115 км източно от столицата Прага, не случайно е включен в списъка на Стипендиантската програма на фирмата. Създаден като специализиран в химическите науки, той има богати традиции в подготовката на кадри по специалности, свързани с взривното производство. Такава е и специалността на Преслава сега – „Инженерство на енергийните материали“.

През дълго чаканата лятна ваканция у дома, след нелеката година в университета, казанлъчанката разказва за пътя, който я води към „Арсенал“ и очакванията си за професионално бъдеще именно тук.

Преслава Желева, вече инженер-химик от софийския Химикотехнологичен и металургичен университет, специалност „Фин органичен синтез“, научава за Стипендиантската програма на „Арсенал“ от интернет като студентка втори курс и решава да кандидатства.

Преслава Желева с ректора на ХТМУ проф. д-р инж. Сеня Терзиева-Желязкова и инж. Владимир Чучумишев от „Арсенал“ АД

Продължава на стр. 5

С ПАЛАТКА И НА СТОП – ОТ БЪЛГАРИЯ ДО КРАЯ НА СВЕТА

Те са семейство пътешественици, за мнозина са авантюристи, за други - търсачи на силни усещания, или просто двама българи, любопитни да надникнат в тайните на нашата планета Земя. Благодарение на Маргарита и Цветин Шуцаркови, на техния блог „Вълшебния керван“ и най-вече на съприкосновението с тях по време на изложбата „Картини от един Свят“ в Казанлък, научаваме за невероятните им приключения. Семейството е на път повече от две десетилетия с палатка и вдигнат палец на стоп за следващата кола, лодка, каруца и така... до края на света. Цветин е роден в Казанлък, завършил е Математическа гимназия „Никола Обрешков“, инженер по професия, Маргарита е биолог.

Семейство Шуцаркови на изложбата в Казанлък

Продължава на стр. 6

146 ГОДИНИ

arsenal®

100

1924
ГОДИНИ
В КАЗАНЛЪК

Ковем история

Създаваме традиции

Градим бъдеще

НОВО!

Дигитален Ваучер Храна

Социална придобивка от ново поколение, с която работодателите мотивират служителите си, пестят време и оптимизират разходите си.

100% дигитално решение, с което служителите:

- + Плащат лесно и бързо с телефон или пластика
- + Имат достъп до мобилно приложение
- + Следят баланса и разплащанията си

Идънред България е оператор на ваучери за храна и лидер в предплатените корпоративни решения за служители.

За повече информация сканирайте QR кода или посетете:
www.edenred.bg/edenred-plus/voucher-hrana

Ресторант Орешака Казанлък

Орешака
Балканска сграда

СТАНИ ЧАСТ ОТ НАШИЯ ЕКИП!

„НИМЕКС“ ЕООД

ЕИК 123094839

Ресторант „Орешака“

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ

- Хигиенисти;
- Сервитьори;
- Готвачи;
- Управители.

Необходим документ при кандидатстване:
* Автобиография

За повече информация: 0700 70 717

АРСЕНАЛСКИ СЪТЪПКИ СПОМНЯТ ШИПЧЕНСКАТА ЕПОПЕЯ

И тази година десетки казанлъчани ще поемат към вр. Свети Никола в деня на честването на Шипченската епопея, запечатала подвига на родните опълченци и руските воители в славната битка, осигурила през август 1877 г. прелом на Освободителната война, дала началото на новата българ-

сегашното ръководство е секретар на ТД „Орлово гнездо“. Неговите арсеналски спомени са от времето, когато комбинатът има действащи Съвети по туризъм – активни тури-

гяуров.

По думите на директора на НПМ „Шипка – Бузлуджа“, надписът върху историческата чешма, който в момента липсва, предстои да бъде възстановен. На това място в помощ на русите, да сменят загиналите, идват 12 български опълченци и затова именно тук в първите години на казанлъшкия туристически поход се фиксира крайната му цел – поклонение пред знаците на паметта на загиналите за

на арсеналската база, и сега стои и се ползва постройката, която се вдига специално за Цар Борис Трети, припомня директорът на НПМ „Шипка – Бузлуджа“ д-р Чавдар Ангелов.

Царят ноцува тук за откриването на Паметника на Свободата през 1934 г.

Тук са били и срещите на Борис Трети с официалните гости, тук е организиран и празничният банкет, който царят дава за събитията.

Сега маршрутът на похода, който ще се проведе и тази събота, е променен заради планинска сеч, обявява настоящият секретар на ТД „Орлово гнездо“ Жельо Желев. Походът има същата изходна точка до Манастира в Шипка и, пресичайки Царския завой, се движи нагоре, предимно в изкачване на стръмни участъци по маркиран

маршрут, чиито знаци в някои метри не се четат добре. Походът на казанлъчани е част от национално събитие, чиито два северни лъча тръгват от Габрово – Соколският манастир или местността Узана. Историята помни и видни политици, изкачили пеша върха.

Президентът Румен Радев е качвал пеша Шипка от Соколският манастир по габровския лъч на августовския поход. В качеството си на председател на Народното събрание преди години експлуативният премиер Димитър Главчев, познат като пламенен турист, минал маршрута от юг само за 1 час и 20 минути, разказва Желев. От юг походът помни и участието на председателя на Общинския съвет на Казанлък Николай Зла-

танов, зам.-областният управител Петко Карагилев и кметцата на Шипка Веска Панайотова. Хрониката на похода регистрира и ентузиастични туристи, дошли чак от южния граничен град Перич.

В спомените на уникалния казанлъшки маратонец Ради Милев,

който от години тръгва от Царската чешма в Казанлък, съпътствайки похода с бягане по асфалтовото шосе към върха с развят български трибагеник в ръка, новата традиция се следва от 1993 г. Тогава неговият „Клуб 15“ стартира първо със зимните

Походът по традиция започва от храм-паметника „Рождество Христово“

ска държавност. Походът стартира по традиция от Храм-паметник „Рождество Христово“ в гр. Шипка. Тази година е на 24-и август, събота, от 8.30 ч. сутринта, съобщават от Туристическо дружество „Орлово гнездо“.

Първите сведения за организирано изкачване тук са записани в издадената през 1984 г. фирмена „История на туристическото движение“. В нея се съобщава за

масова проява с участието на арсеналската туристическа секция

по повод 70-годишнината на Шипченската епопея през 1947 г., разказва Христо Карагяуров, конструктор екипировка, водач на градския поход повече от 20 години до 2012-а. Неговите спомени връщат лентата в началото на 1990-те, когато той поема дружината от ентузиастични, които изминават пеш на двучасовия маршрут през пресечени местности с денивелация повече от 600 м до височината от 1326 м в крайната точка. По това време „Арсенал“ има няколко сертифицирани планински водачи, които са ядрото на казанлъшкото туристическо дружество, ръководено от друг арсеналец, секретарят Кръстьо Петков.

„В началото в ТД „Орлово гнездо“ започнахме с ученически походи за Шипченската епопея“, разказва Петков. Преди това той има 20 години ръководен опит в арсеналския спорт и фирменото туристическо дружество „Бузлуджа“, на което е секретар, след като първо отговаря за производствената гимнастика в предприятието, а после става спортен организатор. Ученическият маршрут тръгва от Шейново, където е една от възловите битки на Освободителната война през януари 1878 г. Походът тогава е двудневен. Престива се в хижа „Бузлуджа“, до там се стига със скоростно изкачване, в което участват най-силните и подготвени младежи, докато останалите се качват с автобус, за да се включат във втория етап пеша от Бузлуджа към вр. Св. Никола. Там на учениците се изнася лекция, подготвена от Националния парк-музей „Шипка – Бузлуджа“. Запазване на историческата памет е другата цел на похода, освен идеята най-добрите туристи сред учениците да придобият добра туристическа техника. По пътя нагоре има любопитни предизвикателства, като преминаването през въжени мостове и други специално подбрани препятствия, спомня си Петков, който 25 години до поемането на

ти във всички заводи. Някои от тях като Кънчо Минков, началник на цех 120 на Завод 8, Александър Косев от Завод 8, Иван Чукурлиев от Завод 5, Иван Дянов от Завод 8, Слави Хъдев – КАПП, Иван Ганчев

Освободенето на България. По онова време, когато походът е воден от Карагяуров, участниците, голяма част от които също арсеналци, са носували във фирмения почивен дом. Те стигат до там от

Спомен от последния поход към вр. Свети Никола на ТД „Орлово гнездо“, 8 март 2024 г.

от Завод 4 и Ангел Димитров от Завод 6, са обучени в Централната планинска школа „Мальовица“.

Те са дипломирани планински водачи,

заставали начело и на изкачването, посветено на Шипченската епопея. По тяжно време походът е посложен от сега, трае около 3 часа и половина и приключва на почивната база на „Арсенал“ под вр. Шипка. В двора на базата, която в момента не работи с посетители, и днес се виждат каменният гроб с мраморна плоча на кап. Аркадий Гришанов от 36-и Орловски полк, убит на 11-и август 1877 г., както и железният кръст, забит върху неголяма скала. В този гроб са събрани костите на 276 загинали опълченци и руски войници, разказва Христо Карагяуров. Наблизо е и каптираното почесно като чешма историческо изворче, описано в спомените на оживелите опълченци като мястото, където войниците са отивали за вода под обстрела на турската войска. По време на боевете, в лятната жегата, водата е била най-ценният източник на нова сила за руси и българи. Много са загинали в търсене на вода именно тук, сочат спомените на участниците в събитията. Десетилетия наред поддръжката на тези паметни места е работата на арсеналските синдикални организации. В последно време грижата изцяло е поел домакинът на базата Бончо Келчев, обявява още Кара-

гр. Шипка, в движение покрай храм-паметника, заслон „Елвирара“, „Момин гроб“, Царския завой, после към Вехтата чешма, „Копачите“, пресичане на пътя Бузлуджа – Паметника на свободата, пещерата „Кокалана“ и от там – към станцията на „Арсенал“. От приятелските срещи на туристите на върха са запазени безброй лични спомени, разказва дългогодишният водач на похода.

Точно на това място, в райо-

МАЯ ИВАНОВА ПОЕМА КЪМ ПОРЕДНОТО ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО

Алпинистката Мая Иванова отново се отправя към поредното предизвикателство в своята спортна кариера, носейки със себе си националния флаг и знамето на „Арсенал“. За трети път тази година тя поема с фирменото знаме към планински върхове, за да го развее на надморска височина, където не всеки може да стъпи. През м. януари 2024 г. изкачи най-високия връх в Южна Америка – Аконкагуа в Андите, през м. май стигна до базовия лагер на Анапуерна в Хималаите, където развя фирменото знаме и знамето на България. Сега отново поема към поредното изпитание, като по обективни обстоятелства, независещи от нея, се насочва към връх Казбек в Кавказ. Планината, може да се каже, че е и позната, тъй като през миналата година тя покори първенеца в планинската

система Голям Кавказ – връх Елбрус. За връх Казбек Мая тръгва сама от България, тя не

На 25 август Мая Иванова поема към поредното предизвикателство в кариерата ѝ на алпинист

само е единствената казанлъчанка, но и единствената българка в експедицията. Казбек

Отчетно събрание на арсеналското туристическо дружество на почивната база под вр. Столетов, 1961 г.

Сн. от „История на туристическото движение на МК „Фр. Енгелс“, 1984 г.

преходи в деня на националния празник 3-и март. После започват и летните преходи през август в чест на Шипченската епопея. Историята продължава почти три десетилетия с малки изключения по времето на Ковид-19.

Тази година изкачването е посветено, освен на 147-ата годишнина на Шипченската епопея, още и на 90-годишнината от откриването на Паметника на Свободата. Водачите предупреждават, въпреки лятото, туристите да тръгват с добра екипировка – удобни, високи над глезена, обувки, върхна дреха, дъждобран и суха храна.

На честванията край „Орлово гнездо“ на 24 август се очаква и президентът на Република България Румен Радев.

Диана Рамналиева

се издига на 11 километра до селището Степантсминда, разположено в долината на река Терек. На грузински името на върха се превежда като „Ледников връх“ или „Смразяващ връх“, който, освен със страховитото си име, се слави и като най-красивия връх в Грузия.

Тази година за изкачванията си на едни от най-атрактивните и трудни планински върхове на нашата планета Мая Иванова, която работи в 0/730 на „Арсенал“ АД, получи финансова подкрепа от „Арсенал“, като с предоставените средства бе осигурена необходимата ѝ екипировка. Общинските съветници от Коалиция „Алтернативата на гражданите“ също подкрепиха алпинистката със свой дарителски жест. Изкачванията на планинските върхове през 2024 година Мая Иванова посвещава на 100-годишнината от установяването на „Арсенал“ в Казанлък.

Юлия Младенова

СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА – БЕЗ АНАЛОГ

Най-голямото богатство на „Арсенал“ – това са хората, многохилядният арсеналски колектив, който е горд с принадлежността си към компанията, чиято социална политика е еталон и няма аналог в страната. Масштаби и всеобхватни, социалните дейности са ориентирани така, че да осигуряват баланс между активния труд и потребностите на работниците и служителите и на техните семейства и да повишават жизнения им стандарт.

Здравеопазването

Многообхватната медицинска дейност – профилна, лактична и неотложна, се осигурява от ръководството на „Арсенал“ с постоянната съпричастност и помощ на фирмените синдикати.

На поликлиниката са предоставени за ползване сградата, апаратурата и обзавеждането в 7-те специализирани кабинета и лабораторията. „Арсенал“ се грижи за основната поддръжка – ремонти, ВиК и ел.-инсталации, телефони.

Здравното обслужване на работниците и служителите в „Арсенал“ се осъществява и от **Звено за Бърза и неотложна медицинска помощ** и **Службата по трудова медицина**, които са част от **направление „Безопасност и здраве при работа“**.

„Арсенал“ поддържа много добри контакти с няколко големи столични болници, както и с болници в Стара Загора. Извършват се и периодични безплатни профилна-лактинични прегледи от лекари-специалисти от Районна

Поликлиниката

поликлиника – Казанлък.

Изключително адекватни действия и **безпрецедентни мерки за опазване живота и здравето на работещите** предприе фирменото ръководство по време на пандемията от **Ковид 19** от началото на 2020 г.: отпуски, задължителни предпазни маски и дистанция, мащабна дезинфекция – по два пъти на ден, термовизионни камери на входно-изходните портали, възможност за правене на тестове, ваксинационен кабинет.

Столното хранене

Поевтиняването на храната в 9-те напълно обновени фирмени стола е с 65%. Менюто е разнообразно, изготвя се по специален рецептурник за здравословно хранене. Централният стол работи и като кухня-майка, извършва и кетърингова дейност. В работническите столове е въведена

Столвата в Завод 3, открита 2018 г.

Система за безкасово плащане – срещу представяне на персонална карта за столово хранене. На всеки работещ в „Арсенал“ се осигуряват месечни ваучери за храна в максимален размер.

От началото на 2015 г., по идея на инж. Николай Ибушев, **всеки рожденик** във фирмата получава подарък от името на ръководството – **празнична торта**. Към 2022 г. броят на тортите достига до 40-50 дневно. Арсеналските торти са от естествени продукти, без консерванти и набухватели.

Условията за труд и почивка

Арсенал“ АД е пример на национално ниво за добри практики в подобряването на условията на труд и във въвеждането на европейски практики в български условия, подчертават специализираните институции. Обновяването и преоборудването на работните и би-

товите помещения в „Арсенал“ е непрекъснат и все интензивен процес. Осигуряват се и работно облекло и предпазни средства, безплатен транспорт, отопление,

медицински грижи, почивки. Част от придобивките се осъществяват с финансовата подкрепа на синдикалната структура на КНСБ във фирмата.

Правят се и сериозни **екологични инвестиции** – изградени са две нови пречиствателни станции – до Завод 3 и в завод 4 в Мъглиж. През 2021 г. изцяло е завършена газификацията на „Арсенал“.

Транспортът

„Арсенал“ осигурява безплатен транспорт за своите работници и служители, пътуващи от по-отдалечените общини – Стара Загора, Гурково, Николаево, Павел баня и ежесмесно изплаща и допълнителни финансови средства на всеки от тях за отдалеченост.

Впечатляваща е и изградената **вътрешнозаводска пътна и алейна мрежа**, грижите за която не спират. Дружеството осигурява на трисменен режим на работа вътрешнозаводски транспорт до Завод 3 и Завод 2 на площадката в Казанлък. А за тези, които спазват традицията да се придвижват с велосипеди, в предприятието са изградени велопаркинги.

За удобството на арсеналци, които пътуват до работа с личните си автомобили, фирменото ръководство осигурява места за паркиране. **Към 2022 г. общият брой на паркоместата в близост до двата портала е 1548, разположени в 5 паркинга** с 24-часово видеонаблюдение. Създадена е перфектна организация за безопасно движение и паркиране.

Безплатното море

След направените разширения, последното от които е по случай 100-годишнината на „Арсенал“ АД в Казанлък, общата площ на паркингите е близо 42 дка, а паркоместата на паркинг „Запад“ достигат 1250. През юбилейната 2024 г. е открит и паркинг на територията на Завод 4 в гр. Мъглиж със 170 паркоместа.

Всяка година през летния сезон арсеналци и техните семейства имат прекрасната възможност да почиват в хотелския комплекс „Арсенал“ в град Несебър, който предлага чудесни условия и всички възможни екстри за приятна почивка. През юли и август почиващите ползват значителни отстъпки от цената. Децата до 6-годишна възраст **почиват безплатно**, а тези от 6 до 12 г. ползват намаление от 50%. През месеците юни и септември предприятието осигурява **безплатен отход на над 2000 добри производственици, специалисти и служители**, като поема всички разходи по едноседмичния им престой на база All Inclusive в морския комплекс.

ВСК – взаимната помощ

Взаимоспомагателната каса в „Арсенал“ е основана през 1951 г. Тогава тя е най-многочислената и най-богатата в страната. За следващите 30 години изглатените заеми се увеличават над 60 пъти, оборотните средства – 40 пъти, а собствените средства на членовете на касата нарастват над 100 пъти. Изключително ниската лихва, бързото получаване на

заема и доброволно избираният размер на месечната вноска са сред удобствата, които касата предлага в днешно време. Към 2024 г. броят на членовете на ар-

сеналската ВСК достига 3500, а максималният размер на заема нараства на 7000 лв.

Грижата за децата

Детска градина „Буратино“ на територията на фирмата, известна като арсеналската детска градина, е най-старата в Казанлък. Открита е в ДВФ през 1933 г. – тя е **първата в България ведомствена забавачница**. През 1934 г. е построена и сградата за нея. Всичко,

свързано с материалната поддръжка на детското заведение, което по статут е общинско, се поема от „Арсенал“.

Детската градина се посещава от 180 деца. Единствено тук в целия регион всяка група е в отделна сграда. Има разкрит филиал и в с. Горно Черковище. Младият и ам-

Детската градина, 1934 г.

Коледен поздрав от малките буратинчета, 2023 г.

бициозен педагогически колектив е изцяло отдаден на своите възпитаници, за да бъдат родителите им спокойни на работните си места. А децата радват арсеналци със своите трогателни инициативи за Коледа, Баба Марта, Лазаровден, Великден и за Празника на „Арсенал“.

Мария Рашкова
Продължава в бр. 336

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК

СТИПЕНДИАНТСКА ПРОГРАМА

Стипендиантската програма на „АРСЕНАЛ“ АД е част от фирмената политика за привличане на млади специалисти, на които осигурява възможност за развитие и постигане на високи степени в професионалната реализация.

За стипендиантската програма могат да кандидатстват студенти, обучаващи се в редовна форма на инженерните специалности на Технически университет – София и Технически университет – Габрово, както и инженерно-химични и физични дисциплини на Химико-технологичен и металургичен университет – София, Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“ и Университет „Проф. д-р Асен Златаров“ – Бургас, имащи приложение във фирмата.

С предимство се разглеждат молбите на завършилите средното си образование ученици от казанлъжките училища, независимо от профила им, и приети за студенти.

За периода на обучение фирмата осигурява месечни стипендии на студентите до 780 лева и изплаща техните семестриални такси (**сумарно до 8000 лева годишно според успеха**). Тези суми представляват значително перо за бюджета на всяко семейство със студент-стипендиант. На арсеналските стипендианти се осигурява възможност за провеждане и на платени студентски стажове във фирмата. Допълнително предимство е възможността за продължаване на образованието в магистърска степен, включително и в европейски университети, по определени от дружеството специалности.

След завършване на висшето си образование всички стипендианти ще имат осигурено работно място по специалността във фирмата, гарантирано от двустранно подписан договор, **с ангажимент за работа в компанията за срок от 5 години.**

Стипендиантска програма за учебната 2024/2025 година

„Арсенал“ АД определи пълни стипендиантски програми по следните професионални направления от Класификатора на областите на висше образование и професионалните направления (редовно обучение):

- 5.1. Машинно инженерство – 3 броя;
- 5.2. Електротехника, електроника и автоматика – 2 броя;
- 5.3. Комуникационна и компютърна техника – 1 брой;
- 5.9. Металургия – 1 брой;
- 5.10. Химични технологии – 5 броя.

Кандидатите за участие в Стипендиантската програма могат да подадат молба в отдел „Кадри“, на e-адрес: kadri@arsenal-bg.com или на пощенски адрес: гр. Казанлък 6100, бул. „Розова долина“ № 100; тел. 0431/6-31-33, като приложат удостоверение за записване от съответния ВУЗ.

Срок за подаване: 30.08.2024 г.

Обявяване на класирането: 10.09.2024 г.

Общината избира терен за автогара, чака се процедура от БДЖ

На последната сесия на Общински съвет – Казанлък, бе отправено питане от общинския съветник Валентин Кралев от ПП ГЕРБ, свързано с автогара в Казанлък. Според запитването му, настоящата автогара е понижена в най-ниската категория и е изразено намерение на Община Казанлък да направи нова автогара, която да е общинска.

В своя отговор кметът Галина Стоянова съобщава, че има избран терен за изграждане на общинска автогара. Това е част от ПИ (поземлен имот) с идентификатор 35167.504.9158 и урегулиран за УПИ (урегулиран поземлен имот) I-9158 за ж.п. гара, кв. 225, гр. Казанлък. По наша информация, въпросният терен е около казанлъжката ж.п. гара, като конкретното място

има вероятност да е или на запад от нея и от съществуващия строителен хипермакет, или на изток от сградата на ж.п. гарата. Точното разпо-

криване на тръжна процедура до директора на „Железопътна секция – Пловдив“, но до момента такава не е открита, поради което все още не е

Ако се реши въпросът с терена, новата автогара ще се намира в района около ж.п. гарата в Казанлък

изготвен технически проект. В отговора се казва още, че търгът за отдаване под наем на недвижим имот – публична държавна собственост, е продължителна процедура, участието в която предполага изпълнението на определени действия по нормативно установен ред. Пред-

ложението за финансиране ще отреди БДЖ. Община Казанлък информира, че е предприела всички необходими действия за наемането на посочения имот. Подадено е Заявление за от-

ложението за финансиране и изпълнение ще бъде внесено в ОбС-Казанлък в случай, че Община Казанлък бъде определена за спечелила тръжната процедура.

Юлия Младенова

„Арсенал“ АД

Предлага работа за

ИНЖЕНЕР ХИМИЧЕСКИ ПРОЦЕСИ
В ЗАВОД 4

ЗАДЪЛЖЕНИЯ:

1. Разработва нови технологии и подобрява съществуващите, с цел увеличаване на производителността на труда и намаляване на разходите на основни и спомагателни материали, ел.енергия и др., оказващи влияние на качеството и себестойността на произвежданата продукция в областта на корозионната защита на готовата продукция съобразно изискванията на нормативно техническите документи;
2. Постоянно контролира качеството на различните покрития и консервация на корозионна защита, обуславящи пригодността на готовата продукция за удовлетворяване на изискванията в съответствие с предназначението ѝ;
3. Извършва необходимите разчети за химикали и другите материали, необходими за изпълнение на утвърдените технологии и оформя съответната документация и ги представя за утвърждаване по съответния ред;
4. Анализира и систематизира получените резултати от измервания и изпитване на готовата продукция и информира за тях ръководителя на отдела;
5. Участва при разработването и внедряването на нормативно техническите документи за използваните в производството суровини и материали, както и при установяване на разходните норми и допустимия брак в производството;
6. Анализира произтичащите от качествата на суровините и материалите и от съблюдавания технологичен режим причини за допуснатия брак и дава предложения за тяхното отстраняване;
7. Участва в приемателните комисии при извършване на ремонти на оборудването и съоръженията и дава мнения относно качеството на извършваните ремонти;
8. Провежда текущ контрол по състоянието на технологичното оборудване и уведомява ръководителя на отдела за установени нередности;
9. Участва при съставянето на актове и протоколи за качеството на материалите и за допуснатия в производството брак и ги подписва.

НЕОБХОДИМА КОМПЕТЕНТНОСТ ЗА
ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ДЛЪЖНОСТТА

1. Да знае техническата и технологичната документация на производството;
2. Да знае нормативните актове и вътрешните инструкции, определящи изискванията за качествените параметри на готовите изделия;
3. Да знае реда и изискванията за извършване на химико-физическите измервания, анализи и изпитвания в хода на производството;
4. Да знае стандартите, нормативите и други изисквания за оформяне на резултатите от извършените химически изследвания и анализи.

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЗАЕМАНЕ НА
ДЛЪЖНОСТТА

1. Висше образование, специалност „Химия“;
2. Стаж по специалността – 1 година;
3. Нормативните актове, свързани с българските държавни стандарти.

Работещите в „Арсенал“ ползват всички придобивки от социалната програма на дружеството, включително ежемесечните ваучери за храна, празничните бонуси и бонусите към работната заплата.

Желаещите да кандидатстват могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД: www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от Офис № 1 „Пропуски“ на Централния портал на дружеството в Казанлък бул. „Розова долина“ № 100, или в Офиса на „Арсенал“ АД в Стара Загора – бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в посочените офиси в Казанлък и Стара Загора.

Всички позиции, за които „Арсенал“ АД търси работници и специалисти, са публикувани на фирмения сайт:

<https://www.arsenal-bg.com/jobs>.

Тел. за контакти: 0882987799; 0882987754; 0431/57747; e-mail: kadri@arsenal-bg.com

Продължава от стр. 1 **СТИПЕНДИАНТКАТА ПРЕСЛАВА ЖЕЛЕВА: ЧУВСТВАМ СЕ СПОКОЙНА...**

Но след среща лице в лице с представител на фирменото

ръководство е одобрена и по средата на следването си в ХТМУ – София тя вече е в списъка на бъдещите фирмени специалисти с висше образование, чието обучение фирмата избира да финансира. Когато решава да продължи и магистърската си степен по същата програма, тя вече познава отблизо „Арсенал“.

Своите задължителни студентски стажове е преминала в Завод 3,

изучила е цялото производство тук. Стажът ѝ е преход през всички технологични процеси на завода – от лабораторията до края на цикъла: „Беше много интересно да видиш на практика как стават нещата, за които учиш в университета“, споделя стипендиантката. Това е и времето, през което тя решава, че химията наистина ще бъде нейната професия. Като ученичка още не знае това, малко от приятелите ѝ в казанлъшката Природоматематическа гимназия избират тази наука за бъдещата си реализация. Пове-

чето се насочват към математика, информатика, медицина. Само едно момче е инженер, най-добрата ѝ приятелка е детска учителка. Затова на някои им се струва странно, че Преслава избира тази „мъжка“ професия. „Всъщност, не е вярно, че повечето химици са мъже, оказа се, че в университета повечето бяхме момичета и те учат по-сериозно“, опровергава общото мнение тя. Като цяло, жените в България са по-задълбочени в ученето, показва опитът на Преслава. Самата тя е такова момиче – по-голямата част от следване-

то в Чехия прекарва в четене. Езиковата подготовка е само един семестър, казанлъчанката знае чешки, колкото да общува в реална среда, но важното е, че на „ти“ с английския, защото самото инженерно обучение е изцяло на този език. Университетът в Пардубице има 8000 студенти в 130 бакалавърски и магистърски специалности, ориентирани основно към химията, химическите технологии, биохимията, информатиката,

транспорта и инженерните материали, каквато е и специалността на Желева. В нейния курс са само четирима души, всички, без нея – чехи. Приемат ѝ добре, само в началото – малко дистанцирано. Тук има много чуждестранни студенти,

не само на обмен по „Еразъм“, където обучението е по-леко. Има много от Източна Европа и бившия Източен блок – от Украйна, Армения, Казахстан... Няма никакви проблеми в общуването помежду им. Самото обучение Преслава намира за много сериозно.

Учи се повече, отколкото в България

Темпото е много динамично, обяснява Желева. Всичко е на английски и, въпреки езиковите сертификати, които тя притежава, в началото е трудно. Затова ѝ се налага да чете по всяко време. За отход остават малко дни, дори – часове. Най-доброто от всичко тук за нея е реалната връзка между съдържанието на учебните програми и производството в Завод 3 на „Арсенал“. Голяма част от упражненията в университета са в реална

работят рамо до рамо, студентът се чувства подкрепен във всичко, което прави и във всеки момент.

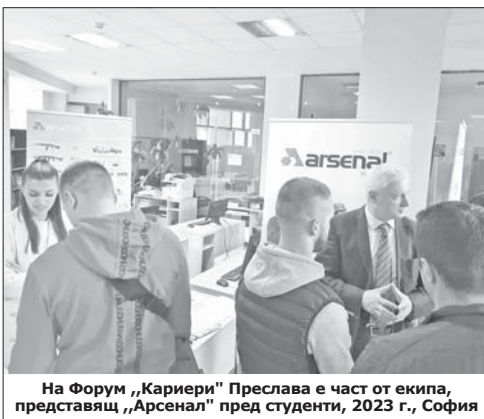
Всичко е много интересно!

Това е изречението, с което Преслава Желева обобщава едногодишното си пребиваване в Чехия преди втората учебна година. Но признава, че тази страна тя не би заменила с България: „Не е като при нас...“. Дори Прага не я омагьосва, както е очаквала, Бърно повече ѝ харесва, повече ѝ напомня за родното. Преслава обаче не крие, че европейският начин на живот – с ред, чистота, благоустройство, красива архитектура и взаимно уважение между хората, е нещо, което у нас липсва, а е добре да го има. Което не значи, че Казанлък не е в хубавите ѝ спомени. Най-милият от тях е участието ѝ в конкурса „Царица Роза“ 2019, когато тя не успява да спечели короната, но емоцията от преживяното си остава незаменима! Другият топъл спомен е баба ѝ Петрана, която най-много се радва на нейните успехи – сега двете живеят заедно в къщата в с. Копринка, защото близостта до естеството за Преслава е важна. Важна е и семейната връзка, студентката се кани да заведе майка си в Прага, вече е успяла да ѝ покаже Вина, която е съвсем близо до Пардубице и студентите често

„прескачат“ до там. Това е и любимият град на Преслава. След Казанлък, разбира се! Където ще се върне догодина, за да даде на „Арсенал“ онова, което

Преслава в Чехия

На Форум „Кариери“ Преслава е част от екипа, представящ „Арсенал“ пред студенти, 2023 г., София

срещата – има много лабораторна дейност с професионална апаратура, както и тестване в работна среда. Тясна връзка с преподавателите е нещото, което най-приятно изненадва Желева. Професори и студенти са близки помежду си,

и семейната връзка, студентката се кани да заведе майка си в Прага, вече е успяла да ѝ покаже Вина, която е съвсем близо до Пардубице и студентите често

е научила с негова помощ. Договорът с фирмата осигурява на Желева разходите за цялото ѝ обучение в Чехия – от 800 до 1000 евро месечно, общешитие, което струва около 250 евро на месец и два самолетни билета годишно.

„Това финансиране от страна на „Арсенал“ е повече от достатъчно,

за да се чувствам спокойна, докато уча“, казва стипендиантката Преслава Желева, която след кратката почивка на българското море продължава да учи и през лятото: „Предстоят нови три триместра, дипломен проект и обмен държавен изпит, за който трябва от сега да се готвя“, обяснява бъдещият инженер-химик от Завод 3 на „Арсенал“, преди през септември да се върне обратно в Пардубице.

Диана Рамналиева

АРСЕНАЛСКИ ВЕТЕРАНИ ИГРАЯТ ДЕМОНСТРАТИВЕН МАЧ

Футболни ветерани, шампиони през 1989 година, ще играят демонстративен мач на фирмения стадион на „Арсенал“ на 20 септември от 17 часа. Срещата е посветена на 100-годишната от установяването на военната фабрика в Казанлък и Празника на „Арсенал“, който ще бъде на 27 септември. Този мач, както и останалите спортни турнири, които се провеждат по традиция в дружеството, са под егидата на Синдикалния комитет на КНСБ.

Футболът слага начало на работническият спорт още в първите години от казанлъшката арсеналска история. През 1928 г. е създаден първият футболен отбор, който става част от Дружеството за физическо възпитание и културно-просветна дейност в Държавна военна фабрика – Казанлък. Арсеналските спортисти имат множество значими успехи в спорта през годините. Те са редовни участници в работническите първенства по волейбол, стрелба, футбол, водни ски и други спортове, много са спечеле-

ните купи на национални спартакиади, регионални и други първенства. Арсеналци във футбол поддържат добър тим, който носи различни имена, но най-големите успехи са на отбор „Торпедо“, който играе доста години и в „Б“ футболна група. През 1989 г. тимът на дружеството

ФК „Торпедо“ от 80-те години

се класира за финалите на работническите игри в Ловеч – от 22 до 25 юли, като преди това успешно се представя на регионални турнири, на които се излъчват финалистите. Работническият първенство е фут-

болен турнир, организиран от БФС. Провежда се от 1949 г. В него участват отбори на физкултурните колективи от предприятия и учреждения. До 1990 г. окръжните първенци заедно с първенците на колективите на физкултурните дружества от София, Пловдив и Варна се състезават чрез елиминирани в два мача при разменено гостуване, за да излъчат четири отбора финалисти. Те играят по системата „всеки срещу всеки“ по един мач, като победителят се определя по броя на точките, а при равенство – по головата разлика.

В Ловеч арсеналци категорично се справят със своите съперници, побеждавайки последователно отборите на ОЗ „Енергия“ – Търговище с 2:0 и на финал домакините от ДФ „Електроинструмент“ – Ловеч с 3:1.

На 20 септември шампионите ветерани ще се срещнат с други ветерани от арсеналската школа в демонстративна среща, включвайки се в честванията на 100-годишния юбилей на „Арсенал“ АД.

Димитър Бахчеванов

Честит рожден ден на Христо Братов!

Честит рожден ден!

60 години е време, в което много вече е постигнато, но още повече предстои!

Запази упоритостта, с която преследваш целите си, смелостта, с която атакуваш новите предизвикателства, и вярата, с която посрещаш всяко ново изпитание.

Желаем ти неизчерпаема енергия, здраве и вдъхновение за нови постижения. Нека пътят в живота ти е лесен и интересен и нека всеки нов ден носи само радост и удовлетворение.

От колектива на ИЕ 1/108

Продължава от стр. 1

С ПАЛАТКА И НА СТОП – ОТ БЪЛГАРИЯ ДО...

Голяма част от живота им е преминала в странстване в Азия и Африка. За да запечатат красотата на различни племенни култури, на почти недокоснати от човека диви кътчета на планетата, на хилядите срещи с непознати, които се превръщат в приятели, на екстремните ситуации, от които животът се променя из основи, те написват два тома пътеписи „Палецът на свободата“ и „Пътеводител за омагьосани земи“. Откриват и магията на фотографията, с която улавят къщата време и състояния на душата. Последното им пътешествие е в Индия, а малко преди тази публикация семейството, което има малък син, се завърна от поклонническо пътуване в Рила. Ето няколко уникални шрихи от необикновените пътешествия на Маргарита и Цветин, част от които споделиха и в Казанлък.

Малайзия

Батек са последните номади и ловци събирачи на Малайзия. Те наброяват едва 2000 души,

Момиче от външните бадуи

групирани в малки фамилни единици, които живеят във временни лагери наред джунглата. Никога не строят същински къщи, а само навеси от бамбук и листа. За да се прехранват, те събират ядливи растения от джунглата и ловуват по строго определен кодекс – с копия за животните, дважещи се по земята, и с дървени тръби със стрелички по птиците и по катерещите се по дърветата животни. Уловът се разпределя между всички. Страхуват се от гръмотевични бури и, за да се предпазят, мъжете нанасят удари с нож по тялото си като жертва към боговете. Ловците събирачи са едва 0,005% от населението на

Бял бадуи

торическото му минало.

Индонезия

Бадуите обитават планински

Плаж на остров Вануа Лава, Вануату

регион в Западна Ява и се делят на външни и вътрешни. Външните са около 10 хиляди души. Селищата им са 22 и са около и навътре в планината, като имат досег с цивилизацията. Външните бадуи служат като бариера срещу външни хора, които биха могли да навлязат в свещените вътрешни територии. Вътрешните бадуи живеят на 3-5 часа вървене навътре в джунглата, обитават 3 села и наброяват към 400 души. Кастово са по-висши, живеят изолирано от останалия свят и се придържат към древния си кодекс. Заради характерната бяла риза и бял тюрбан се наричат „бели бадуи“, докато външните са „черни бадуи“, защото се обличат в черно и индигово.

Достъпът до вътрешните бадуи е отрязан за чужденци. Индонезийци ги посещават със специално разрешение на външния лидер „джаро“ при условие, че не внасят нищо забранено, не снимат и не нарушават табутата. Основното правило е, че нищо, което не е съществувало по време на прадедите им, не може да бъде прието от общността и да съществува на територията им. Ходят пеша и боси, не ползват телефони и електроника, обличат се само в дрехи, които сами са изтъкали.

Кратерът на вулкана Бромо, Източна Ява

Вулканът Бромо се намира в центъра на огромната пясъчна калдера Тангер (на испански: *caldera* – котел, казан). Името му произлиза от санскритското „брахма“, по името на хиндуисткия Бог на сътворението. Последното му изригване е през 2015 г. „Застопорихме се. Поззеленелите от сярна стени на кратера се спускат стръмно към кръгла нереална дупка, от която периодически изригва пушек с неземен тътен, – пишат пътешествениците в блога си bgmagickervan.com. – Свидетел

тели сме на изумително чудо – изригването на вулкан. Пред тази гледка няма как да не те ползват тръпки от необуздатата мощ на земните недра. Един по-силен натиск от вътре и всички в радиус от няколко километра изчезват завинаги“.

Тогийски острови, залив Томини в Северно Сулавеси

Баджо или баджа са наричани още морски цигани. Това са хора, които прекарват целия си живот в морето. Някои не са стъпвали никога на суша. Изхранват се само с риболов, търгуват морски перли и други ценни продукти срещу необходимите провизии. Кръстосват моретата на Югоизточна Азия, като многочислени групи има около Филипините и Индонезия. Още от бебета се гмуркат и в резултат на това бодобробният им капацитет генетично е станал много по-голям от нормалния. Могат да стоят с минути под водата. Представляват интерес за учениците, заради уникалните им способности да задържат дъх си, да гледат под вода без маска и да се гмуркат на изумителни дълбочини без екипировка. Спечелили са си име на хора амфибии.

Етносът батак от езерото Тоба, Северна Суматра

Батаките били изолирани в продължение на векове от останалата част на света, вкл. и от съседни народи на острова, заради непроходимостта на обитаваните от тях територии. Едни от първите хора, свързали се с етноса, били холандски и немски мисионери през 19 век, скоро след като Индонезия преминала в състава на холандските колонии, известни като Холандски Източни Индия.

Преди масовото християнизирание, батаки изповядвали сложни анимистични култове. Заради уседналия си начин на живот и развитието на земеделие, успели да създадат комплексна култура и цивилизация, със собствен календар, аристокрация, жреци и писменост. Били канибали, но канибализмът при тях не бил просто дивашка жестокост на нецивилизовани племена от джунглата. Той се разглеждал като специфична наказателна мярка срещу престъпници, извършили определени злодеяния. След 1900-та година канибализмът се счита за окончателно изчезнал по тези земи, под влияние на църквата и холандската юрисдикция. Потомците на тези канибали век по-късно продават сувенири, гордо разказват подробности от тази церемония и припяват християнски химни в околните църкви.

Папуа Нова Гвинея Река Сепик

Сепик е най-дългата река на остров Нова Гвинея – 1126 км. Достигането и плаването по нея се определя като „последното велико приключение на земята“. По бреговете на Сепик обитават племена, изключително рядко осъществявали контакт с външни хора. Мъжете се събират в т.н. „хаус тамбаран“ или „къща на духовете“, където

женското присъствие е табу. В тази къща се извършват ритуали за инициация на младите воини, при които кожата се нарязва и раните се посыпа с пепел, за да остане релефни белези, на-

животно, което го предпазва от беди и се призовава от магьосника на селото. Такива животни са скатови, морски костенурки, делфини, акули.

Фиджи

Сватбените облекла на Фиджи се изработват от кора на дърво. За да се ожени булката, е необходимо младоженецът да й подари „табуа“ – зъб от кашалот. Табуа са редки и не се продават. Обменят се като подаръци на сватби и между племенни вождове.

Остров Тавеуни

Той е третият по големина остров на Фиджи. Известен е с това, че през средата му минава 180-ият меридиан, който разделя земното кълбо на Източно и Западно полукълбо, днешният от вчерашния ден. В съвременето, за удобство, островът попада в един и същи ден.

Вануату

Вануату е островна държава в Южния Тихи океан. Тук церемониите за преминаване от юношество в зряла възраст са много важни. На остров Пентекост, за да докажат, че са съзрели, младежите трябва да се хвърлят от 30-метрови бамбукова кула в своеобразен бърджискок, завързани за глезените с въже от лиана. Възрастните мъже също скачат, за да осигурят добра реколта от корените ямс. Преди церемонията живеят далеч от жени, въздържат се от сексуални отношения и се пречистват.

Виетнам

Макар и една от най-бързо развиващите се страни на Югоизточна Азия, засега Виетнам си остава дом на големи традиционни общности. Интересен факт е, че 40% от населението на страната носи фамилието име Нгоин.

Южен Китай

Растението ориз е култивирано за първи път в Китай преди 8200-13 500 години. То е културата, най-широко консумирана като основна храна в света. В Китай вместо „Как си?“ за поздрав, хората се питат „Изяде ли си ориза днес?“. Етническите групи в Южен Китай са

Воин с пера - Папуа Нова Гвинея

подобяващи крокодилска кожа. Крокодилът е свещено животно по Сепик, но се лови и за храна. „Чувствахме се като пътешественици отпреди 100 години, в някои отношения малко неща са

Момченца с издълбано от един ствол дървено кану, Соломонови острови

се променили оттогава. По тъмните брегове, обрасли с джунгла и блатни гори, не се виждаше и светлинка. В тази част на река-

Фиджийска сватбена премяна, остров Вити Леву

та нямаше почти никакви села. Всичко изглеждаше необятно и величествено“, споделят Цветин и Маргарита.

Соломонови острови

Соломоновите острови са суверенна държава, състояща се от 6 големи и 900 по-малки острова. Архипелагът се намира в Океания и е част от Меланезия, включваща още островните държави Папуа Нова Гвинея, Фиджи, Вануату и Нова Каледония. Местните хора живеят изолирано, голяма част от населението почти никога не е влизало в контакт с външни хора.

Жителите на остров Малайта изработват местната валута от миди. За да си купят жена, соломононите трябва да заплатят голям брой нанизиди от мидени пари. Всеки клан има тотемно

Оризища, провинция Гуйджоу, Южен Китай

известни с изкусно приготвени сладък, лепкав ориз, увит в бананови листа.

Подготви Юлия Младенова

С огромна благодарност към Маргарита и Цветин Щущаркови

Наталия Илиева, председател на Националното бюро за правна помощ : ПОСТРАДАЛИТЕ ОТ ДОМАШНО НАСИЛИЕ ИМАТ ВСЕ ПОВЕЧЕ КУРАЖ

Наталия Илиева е юрист, председател на Националното бюро за правна помощ от 2020 г., а година преди това – негов зам.-председател. Бюрото е държавен орган, чрез който държавата осъществява достъп до правосъдие на хората от уязвимите социални групи. **Наталия Илиева участва в кръгла маса „Превенция на насилието“, организирана**

Наталия Илиева в Казанлък

в Казанлък от Командерия „Св. Пророк Илия“ и Инър Уийл Казанлък Роза Алба. На форума тя говори за ролята на правната помощ за пострадали от домашно насилие с акцент ползата от новото електронно приложение „Помогни ми“, което може да бъде изтеглено безплатно от App Store или Google Play на всички мобилни устройства. „Помогни ми“, което е изключително лесно за използване, е по проект на Националното бюро за правна помощ, финансиран от Норвежкия финансов механизъм и съдържа всички горещи телефони и имейли на институциите в близост до пострадали, не разгласява лична информация и дава насоки за бързи действия в тяхна помощ.

Г-жо Илиева, каква е процедурата за достъп на гражданите до безплатната правна помощ, предоставяна чрез Националното бюро за правна помощ, което оглавявате?

Бюрото за правна помощ е държавният орган, чрез който българската държава, взаимодействайки с адвокатурата, осъществява достъп до правосъдие на уязвимите социални групи. То е създадено през 2006 г. с нарочен Закон за правната помощ. В България тя се предоставя само от адвокати, вписани в Националния регистър за правна помощ, като високо квалифицирана помощ. Само адвокати, вписани в този регистър, се назначават за служебни защитници. Най-общо казано, законът посочва кои лица имат дос-

тъп до правна помощ – хора от уязвимите социални групи, които или живеят под прага на бедност, или получават помощи за отопление, или са настанени в социални домове. Условието, на които трябва да отговарят, са изчерпателно изброени. Помощта е безплатна. Държавата се е погрижила хората, които нямат възможности, да имат достъп до правосъдие.

Това е много, много важно. Говорим за една програма за равен достъп до правосъдие, която цели хората без възможности да могат да имат адвокат като всички останали граждани, които си наемат такъв срещу заплащане. Правна помощ се предоставя и в случаите, когато законът предвижда задължителна защита – най-често това се случва в наказателно производство. Тогава органите на досъдебното производство и съдилищата се обръщат към адвокатските съвети, за да бъде определен служебен защитник на лицето.

Увеличава ли се броят на хората, които ползват правна помощ у нас?

Да. Всяка година има ръст, това е свързано и с популяризирането на правната помощ. Ние правим всичко възможно информацията да достига до максимален брой хора – издаваме брошури всяка година, разпространяваме информационен видеоклип чрез национални медии. Информация може да се намери и в съдилищата, дори в метрото в София имаме кампания.

Как пострадали от домашно насилие могат да ползват безплатната правна помощ? Нараства ли техният брой?

Да. Увеличават се ползващите тази помощ, но не просто защото случаите на домашно насилие се увеличават, а защото хората все повече придобиват куража да споделят за тези проблеми, вече говорят по-открито и по-смело.

А тези, които все още нямат смелост, какво споделят като свои притеснения?

Пред нас, като държавен орган, те не споделят. Споделят на националния телефон 0700 18 250 с адвокатите, които дават консултации всеки делничен ден в работно време, и пред адвокатите, които са им служебни защитници. Това, което е важно за

хората е, че Националното бюро за правна помощ преди две години взе нарочно решение, с което даде възможност на адвокатите, които дават консултации в Регионалните центрове за консултиране, да правят това и извън тях – на място в МВР, в Спешната помощ, в кризисните центрове.

Част от политиката на конфиденциалност ли е това или стремеж за по-бърза реакция в случаите на домашно насилие?

На незабавна реакция! Тя е резултат от действията на институциите след подписания преди две години Меморандум за сътрудничество за защита на жертвите от домашно насилие между Министерството на правосъдието, НБПП, МВР и адвокатските съвети, към които функционират Регионални центрове за консултиране. Така адвокатските съвети се задължиха да поддържат дежурен списък на адвокати, които са готови в случай, когато ги повикат, да отидат да консултират лицето на мястото. Това е една много бърза правна помощ, която дава възможност в много от случаите в рамките на 24 часа да се постига заповед за незабавна защита на пострадали от домашно насилие. Разбира се, много са важни и консултациите с психолог и пострадали трябва да бъдат насочвани към тях, но аз не знам в Казанлък има ли такава възможност.

Относно правната помощ – в Стара Загора ли трябва да отиде пострадалият, ако е от Казанлък или региона?

На нашия сайт има формуляри за заявления, които могат да бъдат свалени. Има и декларация, качена в раз-

много често и в рамките на 24 часа.

Може ли такава реакция да спаси човешки живот?

Категорично! Разбира се, фактическият състав на защитата се завършва, когато тази заповед за незабавна защита се връчи на насилника от органите на МВР. Когато връчването се забави, съществува риск насилникът да намери пострадалото лице. Но отново подчертавам, изключително добро е взаимодействието с МВР. В много голяма степен тази координация се дължи и на тяхната инициативност.

Тази активност на органите резултат от обществената нетърпимост по случая „Дебора“ ли е?

Активността започна още преди това, с подписването на меморандума. Контактите ни с МВР станаха по-активни по повод един друг случай, отново в Стара Загора, който беше много тежък. Тогава успяхме за 24 часа да постигнем такава заповед, защото именно в Стара Загора, Велико Търново и Варна бюрото изпълняваше проект по Норвежкия финансов механизъм, за който вече споменах, и една от дейностите по него бе създаването на координационен механизъм на местно ниво – взаимодействието на институциите при защита от домашно насилие.

Тази координация и бързата реакция на институциите е конкретна полза от осъществяването на проекта?

Да. Точно така, ползите са повече от една – създаването на координация между институциите за защита от домашно насилие, бързата им реакция, от една страна,

приложението има всичко, което е необходимо на едно лице, за да може да потърси помощ и защита.

Но не е тайна, че много пострадали още се страхуват. Къде е слабата връзка по веригата, която може да се скъса?

Съобразно координацията, която към момента следваме, няма къде да се скъса, защото съдиите също реагират изключително отговорно и в рамките на същия ден се произнасят със заповед за незабавна защита. Държавата с тези си действия е заявила ясно волята си да се справи с този проблем.

Остава само да убедим пострадали да се осмелят да сигнализират, да повярват в системата?

Те ще повярват тогава, когато са сигурни, че институциите ги защитават. А ние полагаме максимални усилия, за да ги защитим активно – чрез Бюрото за правна помощ, чрез адвокатите, МВР, кризисните центрове и всички институции, ангажирани с проблема.

А знаят ли пострадали да бъдат приютени в кризисен център, докато търсят решение на проблема, не са ли малко центрове в страната?

Разбира се, има такава мярка по Закона за социалните услуги. С някои от центрите работим много добре, например „Самаряни“ в Стара Загора. Пострадали от Казанлък могат да се обръщат към тях. Те са много активни и дори подават заявленията на лицата, настанени при тях.

Тоест, местната общност като цяло трябва да бъде също активна, за да не разчита пострадалият само на държавните институции?

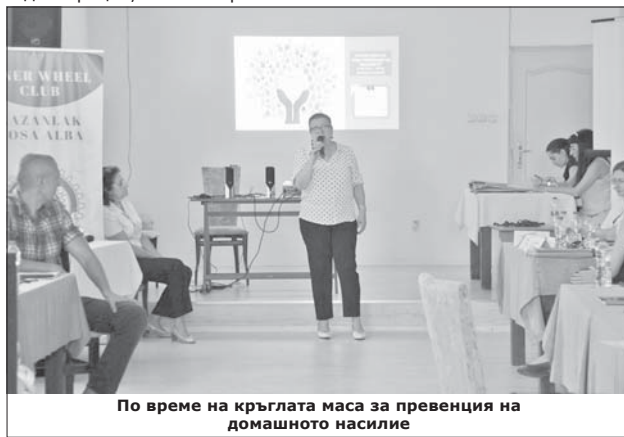
Разбира се! Обществото трябва да е непримиримо към домашното насилие. Държавата прави всичко възможно неправителственият сектор също работи.

Вие сте оптимист?

Да, защото виждам какъв е резултатът през последните две години. Нараства броят на заявленията, което значи, че хората имат кураж да търсят подкрепа.

Това означава, че координацията с МВР върви добре. Служителите на МВР разясняват на всяко пострадало лице, че има право на правна помощ. Свързват се със съответната адвокатска колегия, която определя адвокат за консултиране на лицето. Ангажирани са хора по цялата верига, за да може да се случи тази защита.

Диана Рамналиева

По време на кръглата маса за превенция на домашното насилие

дел „Регионални центрове“ за консултиране, която трябва да се попълни с цел установяване на имущественото състояние на лицето, за да можем ние да преценим, попада ли то в обхвата на лицата, на които може да бъде допусната правна помощ. След подаването на документите ние администрираме преписката незабавно и в рамките на три дни, както е по закон, се произнасяме, а

и от друга – създаването на мобилното приложение „Помогни ми“. В него има информация, полезна не само за пострадали лица, а и за институциите, за адвокатите, там са адресите на всички национални центрове за консултиране, спешните телефони за търсене на помощ, отделите за социално подпомагане, неправителствените организации. В

